

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 83/13
Luxemburg, 12 iunie 2014

Hotărârea în cauza C-118/13
Gülay Bollacke/K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Decesul unui lucrător nu determină stingerea dreptului său la concediul anual plătit

Dreptul Uniunii se opune legislațiilor și practicilor naționale care, în caz de deces al lucrătorului, exclud indemnizația financiară datorată pentru concediul anual plătit neefectuat

Directiva privind organizarea timpului de lucru¹ prevede că orice lucrător are dreptul la un concediu anual plătit de cel puțin patru săptămâni și că această perioadă de concediu nu poate fi înlocuită cu o indemnizație financiară, cu excepția cazului în care raportul de muncă încetează.

Domnul Bollacke a lucrat în cadrul întreprinderii K+K între 1 august 1998 și 19 noiembrie 2010, data decesului său. Începând cu anul 2009, acesta a suferit de o boală gravă, din cauza căreia s-a aflat în incapacitate de muncă până la data decesului său. La data respectivă, domnul Bollacke cumulasese 140,5 zile de concediu anual neefectuat.

Văduva domnului Bollacke a solicitat K+K o indemnizație financiară corespunzătoare concediului anual neefectuat de soțul său. Întreprinderea a respins cererea, întrucât a manifestat îndoiele în legătură transmisibilitatea pe cale succesorală a indemnizației financiare.

Sesizată cu cauza, Landesarbeitsgericht (Curtea de Apel pentru Litigii de Muncă, Germania) solicită Curții de Justiție să se pronunțe asupra aspectului dacă dreptul Uniunii admite o legislație sau practici naționale care prevăd, în cazul în care raportul de muncă încetează ca urmare a decesului lucrătorului, că dreptul la concediul anual plătit se stinge fără a conferi dreptul la o indemnizație financiară pentru concediul neefectuat. Acesta solicită de asemenea să se stabilească dacă respectivul beneficiu depinde de cererea prealabilă a lucrătorului.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește² că dreptul la concediul anual plătit constituie un principiu de drept social de o importanță deosebită și că dreptul la concediul anual și cel la plata datorată în acest temei constituie cele două aspecte ale unui drept unic.

Curtea a statuat deja că, în cazul în care raportul de muncă încetează, lucrătorul are dreptul la o indemnizație, pentru a evita situația în care acesta nu poate beneficia de dreptul la concediu³. Dreptul Uniunii se opune unor dispoziții sau practici naționale în temeiul cărora nu este datorată nicio indemnizație financiară lucrătorului la încetarea raportului de muncă în condițiile în care acesta, din cauza bolii sale, nu a putut să beneficieze de concediul său anual plătit.

Curtea subliniază că expresia „concediu anual plătit” are drept semnificație faptul că, pe durata concediului anual, remunerația lucrătorului trebuie menținută.

Obținerea unei compensări pecuniare în cazul în care raportul de muncă încetează din cauza decesului lucrătorului asigură efectului util al dreptului la concediu. Survenirea fortuită a decesului

¹ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

² Hotărârea Curții din 20 ianuarie 2009, *Schultz-Hoff și alții* (cauzele conexe [C-350/06](#) și [C-520/06](#); a se vedea de asemenea comunicatul de presă [nr. 4/09](#)).

³ Hotărârea Curții din 3 mai 2012, *Neidel* (cauza [C-337/10](#); a se vedea de asemenea comunicatul de presă [nr. 57/12](#)).

lucrătorului nu trebuie să determine, cu efect retroactiv, pierderea totală a dreptului la concediul anual plătit.

În consecință, Curtea declară că **dreptul Uniunii se opune unor legislații sau unor practici naționale care prevăd, în cazul în care raportul de muncă încetează ca urmare a decesului lucrătorului, că dreptul la concediul anual plătit se stinge fără a conferi dreptul la o indemnizație financiară** pentru concediul neefectuat.

Pe de altă parte, Curtea declară că **această indemnizație nu depinde de cererea prealabilă a persoanei interesate.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708